EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 4.8.2020
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden

{SWD(2020) 154 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat van toepassing is op de ultraperifere gebieden van de Unie, waartoe ook de Canarische Eilanden behoren, staat in beginsel geen verschillen toe tussen belastingen die worden geheven op lokale producten en op producten uit Spanje of andere lidstaten. Krachtens artikel 349 VWEU mogen specifieke maatregelen worden aangenomen voor de ultraperifere gebieden van de EU, aangezien blijvende en cumulatieve factoren de ontwikkeling van deze gebieden ernstig schaden en op hun economische en sociale situatie van invloed zijn.

Het voorstel betreft een besluit van de Raad ter vervanging van het huidige Besluit nr. 377/2014/EU van de Raad van 12 juni 2014[1]. Krachtens dat op basis van artikel 349 VWEU aangenomen besluit mag Spanje tot 31 december 2020 bepaalde producten die lokaal worden geproduceerd op de Canarische Eilanden, vrijstellen van de "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias" (hierna de "AIEM-belasting" genoemd) dan wel deze belasting verminderen.

De AIEM-belasting is een indirecte staatsbelasting die in één enkel stadium wordt geheven, namelijk bij de levering van goederen op de Canarische Eilanden. Met de specifieke maatregelen van Besluit nr. 377/2014/EU wordt een vorm van gedifferentieerde belastingheffing ingesteld die ten goede komt van de lokale productie van sommige producten. Dit belastingvoordeel is een vorm van staatssteun die momenteel door de Spaanse autoriteiten wordt toegepast in het kader van het deel regionale steun van de algemene groepsvrijstellingsverordening[2].

Het doel van deze maatregel is de producenten op de Canarische Eilanden te compenseren voor de permanente belemmeringen als gevolg van de geïsoleerde ligging, de afhankelijkheid van grondstoffen en energie, de noodzaak om voorraden aan te leggen, de beperkte omvang van de lokale markt en de geringe exportactiviteit. Al deze belemmeringen samen leiden tot hogere productiekosten en zo tot een hogere kostprijs van lokaal vervaardigde producten, waardoor lokale producenten – indien er geen specifieke maatregelen zouden worden genomen – minder concurrerend zouden zijn dan producenten op het Europese vasteland, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de kosten voor het vervoer van goederen naar de Canarische Eilanden. Het behoud van de lokale productie zou daardoor worden bemoeilijkt. De specifieke maatregelen zijn bedoeld om de lokale industrie te versterken door producenten te compenseren voor de extra kosten en zo een gelijk speelveld te creëren.

Op 24 april 2019 heeft Spanje de Commissie verzocht de toepassingsduur van Besluit nr. 377/2014/EU te verlengen.

---

[1] Besluit nr. 377/2014/EU van de Raad van 12 juni 2014 betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden (PB L 182 van 21.6.2014, blz. 4).

[2] De AGVV (Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard) is de EU-rechtsgrondslag waarop de AIEM-staatssteunregeling volgens de EU-regels is toegestaan.

De Europese Commissie heeft met betrekking tot het verzoek om verlenging van de toepassingsduur van Besluit nr. 377/2014/EU opdracht gegeven voor een externe studie om de huidige regeling en de mogelijke effecten van de verschillende opties voor de periode na 2020 te beoordelen, inclusief de optie waarop het voorliggende voorstel is gebaseerd. Op basis van die studie is de Commissie van mening dat het gerechtvaardigd is de gevraagde verlenging toe te staan, mits de bestaande regeling op enkele punten wordt gewijzigd.

Dit voorstel houdt derhalve in dat het rechtskader voor de AIEM-belasting wordt vastgesteld voor de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2027, met herzieningen van de huidige regelingen om de regeling flexibeler en transparanter te maken.

Ten opzichte van de huidige regeling worden de volgende wijzigingen voorgesteld:

(a) Herziening van de criteria voor de aanwijzing van in aanmerking komende producten.

In de herziene regeling wordt een nieuwe methode voorgesteld voor de aanwijzing van de producten die worden ondersteund met de bijzondere belastingregeling. In plaats van de huidige aanpak waarbij elk specifiek product expliciet wordt genoemd in het besluit (op basis van een codering van GN4 tot TARIC10), worden in het voorgestelde besluit alleen de in aanmerking komende productcategorieën (GN4) vermeld, terwijl specifieke producten (GN8 of hoger) door de nationale autoriteiten in hun wettelijke en administratieve kaders worden beschreven.

De Spaanse autoriteiten hebben verzocht om 99 productcategorieën van de posten van het geharmoniseerde systeem (GS)[3], overeenkomstig de vier cijfers van de gecombineerde nomenclatuur, van deze maatregel te laten profiteren. De Commissie stemt in met de lijst in bijlage I, aangezien deze productcategorieën voldoen aan de criteria om in aanmerking te komen.

De producten worden geselecteerd op basis van de volgende criteria:

– er is lokale productie en deze heeft een aandeel van ten minste 5 % op de lokale markt;

– er is sprake van aanzienlijke invoer van goederen (ook van het Spaanse vasteland en van andere lidstaten) die de voortzetting van de lokale productie in gevaar zou kunnen brengen, en deze invoer is goed voor een aandeel van ten minste 10 % op de lokale markt; en

– er zijn extra kosten waardoor de kostprijs van de lokale productie hoger is dan die van producten die elders worden geproduceerd, waardoor het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten in het gedrang komt.

[3] De gecombineerde nomenclatuur (GN) is een instrument voor de indeling van goederen dat in het gemeenschappelijk douanetarief wordt gebruikt en is geregeld bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief. De GN is gebaseerd op de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem (GS), die wordt beheerd door de Werelddouaneorganisatie (WDO). De posten bestaan uit vier cijfers.

Er kan in naar behoren gemotiveerde omstandigheden worden afgeweken van de marktaandeeldrempels, onder andere als de productie arbeidsintensief is, als de productie anderszins van strategisch belang is voor de lokale ontwikkeling, als de productie onderhevig is aan periodieke schommelingen, als de productie gebeurt in bijzonder achtergestelde gebieden, als het de productie van medische producten en persoonlijke beschermingsmiddelen betreft die nodig zijn voor de aanpak van gezondheidscrises.

(b) Herziening van de mechanismen voor de vaststelling van het maximaal toegestane verschil.

De herziening is bedoeld om de regelingen voor de vaststelling van het belastingverschil te vereenvoudigen door de huidige vier verschillende productlijsten te vervangen door één enkele lijst met één enkele maximaal toegestaan belastingverschil van 15 % voor alle in bijlage I bij het nieuwe besluit vermelde producten.

De Spaanse autoriteiten beslissen voor elk product wat het passende percentage is en verstrekken deze informatie aan de Commissie vóór de inwerkingtreding van het nieuwe besluit van de Raad. Niettemin moet het kwantitatieve maximum van 150 miljoen EUR aan gederfde inkomsten per jaar van toepassing zijn, behalve in naar behoren gerechtvaardigde gevallen.

Met deze lijst van producten en het maximaal toegelaten belastingverschil wordt aangesloten bij de doelstelling van artikel 349 VWEU, namelijk het nemen van specifieke maatregelen om rekening te houden met de bijzondere kenmerken van de Canarische Eilanden als ultraperifeer gebied van de EU, zonder dat de mededinging wordt verstoord op een wijze die afbreuk kan doen aan de interne markt.

(c) Herziene monitoringregelingen.

Met dit voorstel wordt ook getracht de last van frequente herbeoordelingen te verkleinen en het nut en de doeltreffendheid van monitoring- en evaluatieactiviteiten te vergroten. Daarom wordt een gestandaardiseerde rapportagestructuur voorgesteld op basis van een geharmoniseerde reeks indicatoren die gemeenschappelijk zijn voor alle ultraperifere gebieden van de EU die profiteren van een speciale belastingregeling.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

In de mededeling van 2017 over "Een nieuw en sterker strategisch partnerschap met de ultraperifere gebieden van de EU"[4] werd opgemerkt dat de ultraperifere gebieden nog steeds voor serieuze uitdagingen staan, waarvan vele blijvend van aard zijn. Deze mededeling beschrijft de benadering van de Commissie ter ondersteuning van deze gebieden om hun unieke troeven uit te spelen en nieuwe sectoren van groei en werkgelegenheid te vinden.

Het is in deze context de bedoeling om met dit voorstel deze Spaanse ultraperifere regio te helpen zijn troeven te gebruiken om plaatselijke groei en werkgelegenheid te creëren. Dit voorstel vormt een aanvulling op het Programma van speciaal op een afgelegen en insulair karakter afgestemde maatregelen (Posei)[5], waarmee de primaire sector en de productie van grondstoffen worden ondersteund, het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij

[4] COM(2017) 623 final.

[5] Verordening (EG) nr. 228/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2013.

(EFMZV)[6] en financiering uit de specifieke aanvullende toewijzing van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO)[7].

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Dit voorstel is verenigbaar met de strategie voor de eengemaakte markt van 2015[8], waarin de Commissie uiteenzet hoe ze wil komen tot een verdiepte en eerlijkere eengemaakte markt die alle belanghebbenden ten goede komt. Een van de doelstellingen van de voorgestelde maatregel is het beperken van de extra kosten voor ondernemingen in de ultraperifere gebieden, waardoor ze niet volledig aan de eengemaakte markt kunnen deelnemen. Vanwege de beperkte omvang van de desbetreffende productie en het beperkte toepassingsgebied van de AIEM-belasting op de Canarische Eilanden, worden geen negatieve gevolgen voor de goede werking van de eengemaakte markt verwacht.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag is artikel 349 VWEU. Krachtens deze bepaling is de Raad bevoegd specifieke bepalingen aan te nemen om de voorwaarden voor de toepassing van de Verdragen op de ultraperifere gebieden van de EU aan te passen.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Alleen de Raad is gemachtigd om op basis van artikel 349 VWEU specifieke maatregelen aan te nemen om de voorwaarden voor de toepassing van de Verdragen, met inbegrip van gemeenschappelijk beleid, op de ultraperifere gebieden van de EU aan te passen, vanwege de blijvende belemmeringen die op de economische en sociale situatie van die gebieden van invloed zijn. Datzelfde geldt voor de goedkeuring van afwijkingen in de zin van artikel 110 VWEU. Het voorstel voor een besluit van de Raad is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

- **Evenredigheid**

Dit voorstel is in overeenstemming met het beginsel van evenredigheid zoals neergelegd in artikel 5, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie. De voorgestelde wijzigingen gaan niet verder dan nodig om de problemen in kwestie aan te pakken, zodat de verdragsdoelstellingen om te zorgen voor een goede en doeltreffende werking van de interne markt, worden verwezenlijkt.

- **Keuze van het instrument**

Er wordt een besluit van de Raad voorgesteld ter vervanging van Besluit nr. 377/2014/EU van de Raad.

---

6 Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij.

7 Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij.

8 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: De eengemaakte markt verbeteren: meer mogelijkheden voor mensen en ondernemingen (COM(2015) 550 final), blz. 4.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Het toepassingsgebied van de AIEM-regeling beantwoordt aan de behoeften van de betrokken marktdeelnemers. De grondgedachte van de speciale AIEM-regeling is lokale producten te steunen door de concurrentiekloof te verkleinen met goederen die buiten de eilanden worden geproduceerd. Die kloof is het gevolg van extra productiekosten door de blijvende beperkingen waarmee de Canarische Eilanden worden geconfronteerd. De AIEM-regeling compenseert slechts een deel van de geraamde extra kosten. Gemiddeld compenseert het verlaagde tarief ongeveer een kwart van de extra kosten, maar in monetaire termen is de totale compensatie – gemeten ten opzichte van de totale op invoer geheven belasting – slechts goed voor 14 % van de totale extra kosten. In die zin gaat de AIEM in de eerste plaats een daling van de lokale industrie op de Canarische Eilanden tegen in plaats van volledig te helpen bij de ontwikkeling en groei.

Uit de resultaten van de kwantitatieve gegevensanalyse van de externe studie blijkt dat de lokaleproductiesectoren aanzienlijk slechter zouden hebben gepresteerd zonder AIEM-steun. Ongeveer een derde van de waarde van de door AIEM ondersteunde producten (ongeveer 570 miljoen EUR) werd theoretisch mogelijk gemaakt door het mechanisme van het belastingverschil, met positieve gevolgen voor de werkgelegenheid — sinds 2014 werd een toename met bijna 2 000 eenheden in de AIEM-sectoren geregistreerd — en voor het aantal actieve ondernemingen, dat in dezelfde periode met ongeveer 300 eenheden is gegroeid. Niets wijst op voordelen voor de totale waarde van investeringen of voor de diversificatie van de productie. Vanuit het efficiëntieperspectief levert de bijzondere regeling over het algemeen positieve resultaten op, waarbij de "kosten" van de maatregel (de gederfde belastinginkomsten) en de extra lokale productie die wellicht mogelijk wordt gemaakt, zich verhouden als 1:3.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

In totaal werden 120 belanghebbenden geïnterviewd in het kader van de externe studie voor de analyse van de huidige regeling. Bij de vraaggesprekken waren de betrokken diensten van de Commissie en vertegenwoordigers van Spanje betrokken.

Er is gezorgd voor een voldoende brede en evenwichtige raadpleging van relevante belanghebbenden. Zowel vertegenwoordigers van de lokale productiesectoren – d.w.z. de begunstigden van de bijzondere regelingen – als de direct of indirect daaraan verbonden handels- en dienstensector werden geraadpleegd.

- **Effectbeoordeling**

Dit initiatief wordt back-to-back voorbereid: een evaluatie achteraf van de huidige regeling, in nauwe combinatie met een toekomstgerichte beoordeling. Deze beoordeling van de mogelijke gevolgen van een voortzetting of een wijziging van de bestaande regeling, is in een analytisch stuk opgenomen, inclusief een bijlage bij de evaluatie. Dit stuk is gebaseerd op een externe studie en de door de lidstaat verstrekte informatie.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De controle op de uitvoering en de werking van de afwijking zal worden uitgeoefend door de Spaanse autoriteiten en de Commissie, zoals tot nu toe is gebeurd.

De Spaanse autoriteiten moeten uiterlijk op 30 september 2025 een verslag indienen voor de periode 2019-2024. Dit verslag moet de volgende elementen omvatten: informatie over extra kosten bij de productie; economische verstoringen en gevolgen voor de markt; informatie ten behoeve van de evaluatie van de doeltreffendheid, efficiëntie en samenhang met ander EU-beleid; en inlichtingen over de blijvende relevantie en de EU-meerwaarde van de wetgeving.

Bij de rapportage moet ook worden getracht input van alle belanghebbenden te verkrijgen inzake het niveau en de ontwikkeling van hun extra productiekosten, nalevingskosten en gevallen van marktverstoring.

De Commissie zal specifieke richtsnoeren inzake de vereiste informatie opstellen zodat de door de Spaanse autoriteiten verzamelde informatie zeker alle gegevens bevat die de Commissie nodig heeft om in de toekomst met kennis van zaken te kunnen beslissen over de redelijkheid en de levensvatbaarheid van de regeling. Deze richtsnoeren zullen zoveel mogelijk overeenstemmen met vergelijkbare regelingen voor de ultraperifere gebieden van de EU, die onder soortgelijke wetgeving vallen.

Op grond hiervan kan de Commissie beoordelen of de redenen voor de afwijking nog steeds bestaan, of het door Spanje verleende belastingvoordeel nog steeds evenredig is en of andere maatregelen dan een stelsel van belastingafwijking mogelijk zijn, met inachtneming van de internationale dimensie daarvan.

De structuur en de gegevens die vereist zijn voor het monitoringverslag, staan in bijlage II bij het voorstel. Wanneer de Spaanse autoriteiten het monitoringverslag indienen, zal de Commissie de effecten van de gedifferentieerde tarieven evalueren en bekijken of aanpassingen vereist zijn.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Dit deel is niet van toepassing omdat de artikelen voor zich spreken.

2020/0163 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 349,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement[9],

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 349 VWEU neemt de Raad, rekening houdend met de structurele sociale en economische beperkingen van de ultraperifere gebieden, waaronder de grote afstand, het insulaire karakter, de kleine oppervlakte, een moeilijk reliëf en de economische afhankelijkheid van enkele producten, specifieke maatregelen aan die er met name op gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van de Verdragen, met inbegrip van gemeenschappelijk beleid, op deze gebieden vast te stellen.

(2) Het is derhalve dienstig specifieke maatregelen te nemen die erop gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van het Verdrag op deze gebieden vast te stellen. Deze maatregelen moeten rekening houden met de bijzondere kenmerken en beperkingen van deze gebieden, zonder afbreuk te doen aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid.

(3) De economische afhankelijkheid van de Canarische Eilanden van de dienstensector en met name het toerisme, gemeten op basis van het aandeel van deze sector in het bbp van de regio, vormt een aanzienlijke beperking. Deze sector speelt een significant grotere rol in de economie van de Canarische Eilanden dan de industriële sector.

(4) Het geïsoleerde en insulaire karakter van een eilandengroep belemmert het vrije verkeer van personen, goederen en diensten en vormt de op één na grootste belemmering voor de Canarische Eilanden. De ligging van de eilanden vergroot hun afhankelijkheid van lucht- en zeevervoer. Het vervoer naar, van en op die afgelegen en geïsoleerde eilanden verhoogt de productiekosten voor de plaatselijke industrie nog verder. De productiekosten zijn hoger, omdat deze vervoerswijzen minder efficiënt zijn en duurder dan vervoer over de weg of per spoor.

(5) De geïsoleerde ligging leidt ook tot hogere productiekosten omdat de eilanden afhankelijk zijn van de invoer van grondstoffen en energie, verplicht zijn voorraden aan te leggen, en moeilijkheden ondervinden bij de levering van productieapparatuur.

[9] PB C van], blz. .

(6) De geringe omvang van de markt en het weinig ontwikkelde karakter van de export, de geografische versnippering van de eilanden, en de verplichting om gediversifieerde, maar in omvang beperkte productielijnen in stand te houden om aan de behoeften van een kleine markt te voldoen, beperken de mogelijkheden om schaalvoordelen te behalen.

(7) Het is voor bedrijven in vele gevallen moeilijker of duurder om op de Canarische Eilanden een beroep te doen op gespecialiseerde diensten en onderhoudsdiensten, te voorzien in opleidingen voor managers en technici, en activiteiten uit te besteden of te gaan ontplooien buiten de regionale markt. Bovendien zorgen de beperkte distributiemethoden voor te grote voorraden.

(8) Op het gebied van het milieu brengen de verwijdering van industrieel afval en de verwerking van giftig afval hogere milieukosten met zich mee. Deze kosten zijn hoger omdat er geen recyclingbedrijven zijn, behalve voor enkele producten, en omdat afval moet worden getransporteerd voor verwerking buiten de Canarische Eilanden.

(9) Een zorgvuldig onderzoek van de situatie bevestigt dat het nodig is in te gaan op het Spaanse verzoek tot verlenging van de machtiging voor de toepassing van een belasting op een lijst van producten, waarvoor vrijstellingen kunnen worden verleend ten gunste van lokale producten.

(10) De AIEM-belasting heeft tot doel de autonome ontwikkeling van de Canarische industriële productiesectoren te bevorderen en de Canarische economie te diversifiëren.

(11) Krachtens Beschikking 2002/546/EG van de Raad van 20 juni 2002, aangenomen op basis van artikel 299 van het EG-Verdrag, mocht Spanje aanvankelijk tot 31 december 2011 bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische Eilanden, vrijstellen van de "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias" (“AIEM”) dan wel deze belasting verminderen. De bijlage bij die beschikking bevat een lijst van producten die in aanmerking komen voor vrijstelling en vermindering van belasting. Afhankelijk van het product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 5, 15 of 25 procentpunten bedragen.

(12) Beschikking 2002/546/EG werd bij Besluit nr. 895/2011/EU van de Raad van 19 december 2011 gewijzigd en de toepassingsduur ervan werd verlengd tot en met 31 december 2013.

(13) Beschikking 2002/546/EG werd bij Besluit nr. 1413/2013/EU van de Raad van 17 december 2013 gewijzigd en de toepassingsduur ervan werd verlengd tot en met 30 juni 2014.

(14) Bij Besluit nr. 377/2014/EU van de Raad van 12 juni 2014 werd Spanje gemachtigd om tot en met 31 december 2020 vrijstelling of vermindering van de AIEM-belasting te verlenen voor bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische Eilanden. In de bijlage bij dat besluit is een lijst opgenomen van de producten die in aanmerking komen voor belastingvrijstelling of -vermindering.

(15) Het maximale gedifferentieerde tarief dat kan worden toegepast op de betrokken industriële producten, bedraagt 15 %. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel beslissen de Spaanse autoriteiten voor elk product wat het passende percentage is. Het toegestane belastingverschil mag de aangetoonde extra kosten niet overschrijden. Dit fiscale voordeel dient echter te worden toegepast met inachtneming van een maximum van 150 miljoen EUR per jaar, behalve in naar behoren gerechtvaardigde gevallen.

(16) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en om de nodige flexibiliteit te waarborgen, kunnen de Spaanse autoriteiten de producten en hun toegestane belastingverschil wijzigen om de werkelijke omvang van de extra kosten voor de productie van dergelijke producten op de Canarische Eilanden in aanmerking te nemen. In dit verband moet het voor de Spaanse autoriteiten mogelijk zijn lagere gedifferentieerde tarieven toe te passen en zo nodig een minimumbelasting voor specifieke producten vast te stellen, op voorwaarde dat elke wijziging in overeenstemming is met de doelstellingen van artikel 349 VWEU. Elke wijziging van de lijst van producten moet gebeuren op grond van de volgende criteria: er is lokale productie en deze heeft een aandeel van ten minste 5 % op de lokale markt; er is sprake van aanzienlijke invoer van goederen (ook van het Spaanse vasteland en van andere lidstaten) die de voortzetting van de lokale productie in gevaar zou kunnen brengen, en deze invoer is goed voor een aandeel van ten minste 10 % op de lokale markt; er zijn extra kosten waardoor de kostprijs van de lokale productie hoger is dan die van producten die elders worden geproduceerd, waardoor het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten in het gedrang komt.

(17) Er kan in naar behoren gemotiveerde omstandigheden worden afgeweken van de marktaandeeldrempels, onder andere: als de productie arbeidsintensief is; als de productie anderszins van strategisch belang is voor de lokale ontwikkeling, als de productie onderhevig is aan periodieke schommelingen, als de productie gebeurt in bijzonder achtergestelde gebieden, als het de productie van medische producten en persoonlijke beschermingsmiddelen betreft die nodig zijn voor de aanpak van gezondheidscrises. De Spaanse autoriteiten moeten de lijst van producten en hun toegestane belastingverschil kunnen wijzigen, mits elke wijziging in overeenstemming is met de doelstellingen van artikel 349 VWEU.

(18) De beoogde bevordering van de sociaaleconomische ontwikkeling van de Canarische Eilanden komt op nationaal niveau tot uiting in de doelgerichtheid van de belasting en de bestemming van de AIEM-ontvangsten. Er is bij wet voorgeschreven dat de opbrengsten van deze belasting moeten worden geïntegreerd in de middelen van het economisch en fiscaal regime van de Canarische Eilanden en dat zij moeten worden besteed aan een strategie voor economische en sociale ontwikkeling door middel van bevordering van lokale activiteiten.

(19) De vrijstellingen of verminderingen van de AIEM-belastingregeling dienen zeven jaar te gelden. Spanje moet uiterlijk op 30 september 2025 een monitoringverslag bij de Commissie indienen, zodat zij kan beoordelen of nog steeds aan de voorwaarden voor de machtiging wordt voldaan.

(20) Dit besluit laat de eventuele toepassing van de artikelen 107 en 108 van het VWEU onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In afwijking van de artikelen 28, 30 en 110 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie worden de Spaanse autoriteiten gemachtigd om tot en met 31 december 2027 voor de lokaal op de Canarische Eilanden vervaardigde producten die onder de in bijlage I bedoelde categorieën vallen, in een volledige vrijstelling dan wel een vermindering van de belasting genaamd “Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias” (“AIEM”) te voorzien. Deze vrijstellingen worden geïntegreerd in de strategie voor

economische en sociale ontwikkeling van de Canarische Eilanden en dragen bij aan de bevordering van lokale activiteiten.

2. De toepassing van de in lid 1 bedoelde algehele vrijstellingen of verminderingen mag niet leiden tot verschillen die groter zijn dan 15 % voor de producten van de in bijlage I bedoelde categorieën.

Spanje zorgt ervoor dat de op de producten toegepaste vrijstellingen of verminderingen niet hoger zijn dan het percentage dat strikt noodzakelijk is voor het behoud, de bevordering en de ontwikkeling van lokale activiteiten. Het toegestane belastingverschil overschrijdt de aangetoonde extra kosten niet.

3. Dit fiscale voordeel wordt toegepast met inachtneming van een maximum van 150 miljoen EUR per jaar, behalve in naar behoren gerechtvaardigde gevallen.

Artikel 2

De in artikel 1, lid 1, van dit besluit bedoelde producten worden geselecteerd met inachtneming van de volgende criteria:

a) er is lokale productie en deze heeft een aandeel van ten minste 5 % op de lokale markt;

b) er is sprake van aanzienlijke invoer van goederen (ook van het Spaanse vasteland en van andere lidstaten) die de voortzetting van de lokale productie in gevaar zou kunnen brengen, en deze invoer is goed voor een aandeel van ten minste 10 % op de lokale markt;

c) er zijn extra kosten waardoor de kostprijs van de lokale productie hoger is dan die van producten die elders worden geproduceerd, waardoor het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten in het gedrang komt.

Er kan worden afgeweken van de onder a) en b) bedoelde marktaandeeldrempels in naar behoren gemotiveerde omstandigheden, onder andere:

i) als de productie arbeidsintensief is;

ii) als de productie anderszins van strategisch belang is voor de lokale ontwikkeling;

iii) als de productie onderhevig is aan periodieke schommelingen;

iv) als de productie gebeurt in bijzonder achtergestelde gebieden;

v) als het de productie van medische producten en persoonlijke beschermingsmiddelen betreft die nodig zijn voor de aanpak van gezondheidscrises.

Artikel 3

Uiterlijk op 1 januari 2021 stellen de Spaanse autoriteiten de Commissie in kennis van de initiële lijst van producten die in aanmerking komen voor vrijstelling of vermindering. Deze producten behoren tot de in bijlage I bij dit besluit vermelde productcategorieën. De Spaanse autoriteiten mogen deze lijst van producten wijzigen, op voorwaarde dat de Commissie van alle relevante informatie in kennis wordt gesteld.

Artikel 4

Uiterlijk op 30 september 2025 dient Spanje bij de Commissie een verslag in op basis waarvan de Commissie kan beoordelen of nog steeds wordt voldaan aan de voorwaarden voor de verlening van de in artikel 1 van dit besluit vastgestelde machtiging. Het verslag bevat de in bijlage II voorgeschreven informatie.

Artikel 5

Dit besluit is van toepassing met ingang van 1 januari 2021.

Artikel 6

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter